

elnök ismételten hangsúlyozta, hogy *egész Franciaország szárdán kitarat győzelemi akarat mellett.* A beszédet nagy lelkesedéssel fogadták. A kamara hetenkint egy vagy két ülést fog tartani. Az utóbbi időben tanácskozások voltak a kormány és a parlament tagjai között az ülészak bezárásáról. A kormány valószínűleg nem fog élni azzal a joggal, hogy az ülészakot berekesztheti és az ülészak tovább fog tartani, anélkül, hogy a kamarának, miután munkáját elvégezte, üléseket kellene tartani. Ily módon elérik azt, hogy a kamara, ha az események megkívánják, bármikor összehívható.

A törökök hősi küzdelme.

Konstantinápoly, április 30. A főhadiszállítás jelenti hivatalosan: A Kum Kalehnel partraszállt ellenséget hajóágyui dacára teljesen elűztük. A kabatapei part kiszögelésénél megmaradt ellenség makacsul áll. A félsziget többi részéről az ellenséget elűztük. Útegeink megrongálták a Jane Dirk francia páncélos cirkálót. Egy angol torpedózúzó a tengersizoroslal elsüllyesztettünk. Sedih Bahrnál két szállítóhajót eltaláltunk és elsüllyesztettünk, bárkákat, naszádokat, uszályhajókat. A Majestitz és Triumph angol páncélosok megrongálva visszavonultak. Az ellensékes flotta két nap óta nem kísérletezik.

Románia semleges marad.

Genf, április 30. A Novoje Vremja Nisből keltezett táviratot közöl, mely szerint a román kormány nem csinál titkot abból, hogy Oroszországot egyáltalán nem látja szívesen Konstantinápoly birtokáért harcolni. Románia most már minden körülmények között semleges marad.

Az entente gallipolii kudarcá.

Genf, április 30. Párisban egy athéni magántáviratból értesültek arról, hogy a Gallipoli félszigeten összeomlott az angol-francia szárazföldi támadás. Hamilton főparancsnok a repülő hiányos földterítő szolgálatát okolja a balsikerért, mert a védő csapatok számáról tévesen informáltak a hadvezetőséget. Poincaré minisztertanácsot hívott össze.

Kopenhága, április 30. A pétervári távirati ügynökség a következő hivatalos közleményét adta ki: Gallipoli félszigetén a szövetséges partraszálló csapatok támadása váratlan akadályokra talált, de azért a szövetséges hatalmak megszakítás nélkül fogták a partra csapatokat szállítani.

A Berlingske Tidende ennek kapcsán a következő londoni táviratot közli: A brit kormány megtiltotta a hivatalos jelentéseken kívül a lapoknak, hogy bármit is közöljenek a Dardanellák és Gallipoli ellen megkezdett hadműveletekről.

Rotterdam, április 30. A Daily Mail táviratokat közöl, amelyek a szövetséges flotta partraszállási kísérleteinek meggyúsulásáról számolnak be. A lap teljesen elhibázottnak jelenti ki a konstantinápolyi kalandot. Igen kedvezőtlenül kommentálják a Léon Gambetta elsüllyesztését is, annál is inkább, mert a francia sajtó újra hivatkozott arra, hogy a flotta semmilyen más célra, mint a speciális francia érdekek képviseletére fel nem használható. A francia minisztertanács csak Isvolski

orosoz nagykövet nyomtatékos kérésére járult hozzá a Dardanellák blokádjában való részvételhez, miután Isvolski arra hivatkozott, hogy Angliát nem lehet a Dardanelláknál ellenőrzés nélkül operálni engedni.

Megindul az élet Bukovinában.

Gurahumóra, április 30. Mivel Bukovinában nagy készlet van burgonyában és répában, a szpiritusztermelés ismét megindult. — Negyven mezőgazdasági szeszgyár kezdte meg üzemét. Az összeírásból kiderült, hogy Bukovina az új termésig el van látva mezőgazdasági termékkel. Az összes bukovinai vasutak teljes üzemben vannak. A járványok elterjedésének megakadályozására Fried dr., az osztrák vasuti minisztérium egészségügyi főfelügyelője és Fischer ezredes, tartományi csendőrfőparancsnok megtették a szükséges intézkedéseket.

A BOLGÁR HADSEREG FŐVEZÉRE BUKARESTBEN.

Bukarest, április 30. Savoff tábornok, aki a balkáni háborúban a bolgár hadsereg fővezére volt, tegnap ideérkezett és tárgyal a román kormánnyal. Valószínű, hogy Savoff Bukarestből tovább fog utazni nyugatra.

Olaszország magatartása.

Róma, április 30. A Mattino nyilatkozatot közöl Apponyi Albert gróftól, amely szerint a monarchia az Adriai tengeren csak megőrzés céljából akarja biztosítani, kiemeli továbbá Ausztria-Magyarország és Olaszország közös érdekeit a pánszláv veszedelmekkel szemben. Apponyi gróf azt reméli, hogy Olaszország és a monarchia szolidaritása a pánszlávizmussal szemben ezenfelül is biztosítható lesz.

Bécs, április 30. A Neue Freie Presse jelenti: Diplomáciai forrásból arról értesülünk, hogy nem felel meg a tényeknek az a hír, amely azt újságolja, hogy Avarna herceg bécsi olasz nagykövetet kormánya Rómába hivata tanácskozásra.

Róma, április 30. A Toscana közelében levő Tratto ipari kerületben a munkások váratlanul általános sztrájkot kezdtek. Mintegy kétezer főnyi tömeg ment végig a városon. — Piemont Biella nevű kerületében szintén tüntetések voltak. A munkások ezt kiáltozták:

— Munkát kérünk!

Hír a pekingi német attasé meggyilkolásáról.

Milano, április 30. A Times közli: Alaposnak látszik az a feltevés, hogy Pappenheim német kapitányt és kíséretét Mandzsuriában meggyilkolták. Pappenheim kapitány a pekingi német követség katonai attaséja volt és utra kelt, hogy a nagy szibériai vasut hidját elpusztítsa, a kínai kormánynak ellenben azt jelentette, hogy expedíciójának tudományos célja van. Az utolsó hír úgy szölt, hogy Pappenheim és kísérei Cicikar felé uton vannak.

A LÉON GAMBETTA MENEKÜLTJEI SZIRAKUZÁBAN.

Szirakuza, április 30. Délután öt órakor az Eritreo tengerészeti szállítógyőzős, melynek fedélzetén a Léon Gambetta 110 megmentettje, köztük kilenc altiszt volt, ideérkezett. A megmentettek jól érzik magukat. A kikötő parancsnoka a fedélzetre ment, hogy megbeszélje a partraszállás módjait.

Előkerül lassankint az elrejtett liszt.

(Saját tudósítónktól.) Egy feketeruhás uriaszony siránkozott ma délben a főkapitány előtt.

— Jaj, mit tegyek, adjon tanácsot főkapitány ur!

Dr. Szalay József a legnagyobb nyugalommal elkezdte hallgatni a panaszok sorát. Jó negyed óra múlva meglehetősen érteni, hogy az asszony lakásán házkutatást tartottak a múlt napokban meglepő eredménnyel. Kétszáz kilogramm finom lisztet találtak elrejtve. Az asszony ellen szigorú eljárást indítottak s az ügy legközelebb a kihágási bíró elé kerül.

— Nem tehetek semmit! Az ügy a rendőrbíró elé kerül, — mondja udvariasan a főkapitány, majd szigorúan kérdi:

— Mikor a hirdetések megjelentek, miért nem szolgáltatott be a lisztet?

Az asszony pirul, de nem felel. Azt nem mondhatja, hogy nem tudott a hirdetésről, hiszen akinek nincs lisztje, még az is, mindenki tudta, miszerint a rekvirálás megkezdődött, sőt házról-házra jártak rendőrök.

Ez csak egy eset, de ilyen igen sok akad. Sorra kerül elő az elrejtett liszt, több-kevesebb mennyiségben. A főkapitány megkérdezi az asszonytól, hol akadtak rá az elrejtett lisztre. Az asszony válaszol, majd elmondja dr. Szalay József, hogy a legkülönfélébb helyekre, agyafurt módon rejtették el itt-ott a lisztet.

— Például akadt olyan gazda, aki befalazta a lisztet, nagy mennyiségben. A másik a sifon mögé helyezte el, igen ügyesen. Akadt olyan, aki hordóba dugta, — mondja a főkapitány.

Mint értesülünk, állandóan dolgozik a rendőrség azon, hogy az elrejtett lisztet fölfedezze. Igen nehéz munka, mert a legkülönfélébb ravasz esetekről van szó. Aki arra vállalkozik, hogy a súlyos büntetések dacára is visszaéljen, biztos a maga dolgában és csak a véletlen árulhatja el. A legveszedelmesebb eset az, amidőn egyik-másik gazda átad több métermázsas lisztet földhöz ragadt szegény földművesnek, akinek bizony a békében se akadt lisztje s akire senkire nem gyanakodhatnak. Az ilyen esetet talán a legnehezebb leleplezni.

Hiába azonban minden, lassankint mégis előkerül az eldugott liszt. Tartozunk annak a kijelentésével, hogy aránylag mégis csekély a visszaélők száma és hogy a legtöbb esetben nem métermázsákról, hanem csak kilogrammokról van szó.

Itt említjük meg, hogy a város számára szigorúan kiszabott mennyiségben és időben érkezik mindig a liszt. Legközelebb jövő csütörtökön hoznak s addig takarékoskodni kell, mert ugyszólván dekagramm szerint osztották föl a készletet. De nem hallgathatjuk el azt sem, hogy sokan panaszkodnak, amiért vizes zsemlyét nem süntek. Ezrével vannak a városban gyomorbetegségeket, illetve gyenge gyomrukat, akik a mai kenyert nem igen ehetik s ha mégis azzal élnek, úgy lassankint aláássák egészségüket. Ezek ebéd és vacsora közben, hus mellé egy-két vizes zsemlyét szeretnének, amiről azonban alig lehet szó, — hacsak nagymennyiségű elrejtett lisztre nem akadnak, amire azonban édeskevés a remény,